

Liguriai villanások

Eddig írtam a liguriai fényképekről, a liguriai játékokról és a liguriai iskolákról. Most a liguriai villanásokról fogok írni.

A barátnőmmel újra elutaztunk a múltkor Liguriába. Nyáron sokszor utazunk Liguriába. Mert arra tudunk sokáig emlékezni. S a jó időben a kellemes fák alatt kinyújtóztathatjuk tagjainkat, ameddig csak akarjuk.

Liguria, de szeretem Liguriát. Kézen fogva sétáltunk el egy park mellett barátnőmmel. Milyen régóta ismerjük egymást! Milyen sokszor voltunk már Liguriában!

Milyen régóta ismerjük egymást! Milyen sokszor voltunk már Liguriában!

– Most képzeld el, hogy Liguriától nem kell félni, mert semmi meglepő nem történik majd.

Mindenki emlékezhet, első utunk alkalmával Luthert és régi ligur épületeket fényképezett a fényképezőgépünk, aztán bűncselekményeket is elkövettünk merő jó szándék-ból, legutoljára pedig a ligur iskolák zártak be.

Most? Most aludni fogunk és álmodozni. Mennyi ideig maradunk Liguriában? Két hónapot, a nyarunk legszebb heteit itt töltjük.

Verseket írtunk Liguriáról, semmi nem utalt arra, hogy itt félelmetes események történnek majd. Még a csend se, csend se volt.

– Nem unjátok még – szolt ránk húsz év múlva barátnőm barátnője –, minden nyáron Liguria, mindig ugyanaz a szálloda, még talán a szállóvendégek is ugyanazok.

Nem tudtuk neki elmagyarázni a csodákat, melyek Liguriában estek velünk, bölcsen hallgattunk, s mindketten valószínűleg arra gondoltunk a barátnőmmel, halálunkig Liguriában járunk, a táj, a nép, a gasztronómia.

Térjünk is vissza a liguriai villanásokra! Legalább a liguriai villanások előzményeire.

A macska nyivákolt, egy dézsa leesett az ötödikről, a tűzoltóautók is gyakrabban jártak abban az időben.

Liguriai villanások.

Lefeküdtünk, felébredtünk, felkeltünk, ki sejtette először, hogy jönnek majd a liguriai villanások, a barátnőm vagy én?

Nem mondom meg, pedig tudom.

Liguriai villanások, tudjuk mindig, melyik novella szereplői vagyunk, most a Liguriai villanásoké, ezért mindketten kíváncsian néztünk jobbra-balra, mikor jönnek a híres liguriai villanások.

Én csak egy villanást láttam, mióta megtudtam, hogy a mű címe Liguriai villanások, a vasútállomás épülete és a vendéglő között van egy kis tér, no ott láttam életem első liguriai villanását. Először nem tudtuk, hogy a Liguriai villanások című novellában szerepelünk.

Csak nehogy görcsössé váljunk, erről beszélgettünk barátnőmmel, mi történik, ha egész nyarunk alatt együtt ketten nem látunk egyetlen liguriai villanást sem? Semmi nem

történik, az író majd kitalál valamit, miért nem láttunk, s kitalál valami megnyugtató befejezést is.

Az író, jelen esetben én, átadtam a tollamat barátnőmnek azzal a feltétellel, hogy nem mondja később, hogy ezt a részt ő írta.

De azért biztos mindenki rájön, melyik szavakat írta a barátnőm.

Liguriában nem nehéz barátkozni, én egy magyar házaspárral itt kötöttem életre szóló barátságot. Pedig semmi közös nincs bennünk. Ha Magyarországon ismertük volna meg egymást, mindenki tudja, csak ellenségeskedés lett volna, ellenségeskedés, dühödt ellenségeskedés.

Milyen Liguria? Ezer színben pompázik a napfényben, csillognak a tavai, beszélnek a kútjai a vándorhoz.

Mesélik, egyszer a magyar tekeválogatott itt edzőtáborozott, leszoktak arról a mértéktelen alkoholszeretetükről, ültettek egy juharfát, nem tudom, pontosan hol, de valami magánháznak a kertjében.

Ne gondolja senki Liguriáról, hogy egyik része nem szép, a másik meg szép, mind szép, széppé varázsolta az idő, a viszonylagos hosszú béke, ami itt nem is meglepő, széppé varázsolta Liguriát a szép férfiak és a szép nők keze.

Miért másért dolgozna egy liguriai, mint hogy a ház fala láttán a turisták tapsoljanak, örvendezzenek.

Liguria, Liguria, szerelmem Liguria. Szerelmemmel Liguriában voltunk, alig fértünk a bőrünkbe, mikor látunk végre liguriai villanásokat.

A föld alól vagy az égből jön-e?

Egy liguriai asszonyság azt mondta, ő előidézi majd villanásokat, még a híradóba is bekerül, olyan ligur villanások lesznek.

– Tehát ő az – néztünk egymásra a barátnőmmel.

A csoda mégis elmarad, el a meglepetés, ahol a ligur nő lesz, ott lesz a villanás, azt hiszem. Előre tudjuk, ki a villanás előidézője.

A nyomában jártunk, megkértük, költözzön mellénk. Nem akartunk lemaradni egy villanásról sem. A ligur nő beköltözött a szomszédos szobába, biztosított többször is bennünket arról, hogy az ő villanásairól írom mostani novellámat. Mi hittünk neki, hittünk benne. Csak azt nem tudtuk, mennyit kell várni.

– Neked megtetszett ez a ligur nő – nézett barátnőm rám.

– Ááá – olyan nagyra nyitottam a számat, és olyan hangosan mondtam sok-sok á betűt, mint már régen.

S barátnőm elhitte. Egyébként valóban nem tetszett a ligur nő, akitől a villantásokat vártuk szívrepesve.

Közben barátnőmtől átvettem a tollat, most már végig én írok.

A ligur nőt Mariának hívták, lehet, hogy Marijának kell ejteni vagy máshogy, nekünk Mariának mutatkozott be, így neveztük szerencsétlen haláláig.

Igen, mert meghalt.

S halála valóban szerencsétlen volt. Ugye, nem volt senkije, aki szerette volna, hány éves lehetett, nem is tudom, de nagyon csinos volt, ezért volt rá picit féltékeny a barátnőm.

Maria nagyon magányos volt, azt hitte, ha velünk elhheti a mesét, ő a liguriai villanások anyja, megszeretjük. Meg is szerettük, de ahogy nem mutatott liguriai villanásokat, mind kevesebbszer és kevesebbszer kerestük a társaságát.

Ő megijedt, vásárolt eszközöket, figyelt minket, aztán hirtelen villantott, de mi csak csalódottak lettünk, jóval nagyobb liguriai villantásokat ígért képzeletünk.

Végül Mariát belehajszoltuk a halálba, nem tudott csodálóivá tenni bennünket, bár-hogy akarta, bár-hogy igyekezett. A szíve, a szíve volt szegénynek gyenge, temetésére senki se ment el, mi se, mert a liguriai villantásokkal rútol becsapott.

Maria, Maria egy fényképet őrzünk rólad szekrényünk egyik fiókjában, tudjuk, hogy ott van a fényképed, de soha nem nyitjuk ki azt a fiókot.

Maria, Maria, liguriai Maria.

De még tíz napunk volt Liguriából, még javában tartott a nyár, s mindketten bízunk tollam erejében, hogy a történet sodra változik, lesz igazi liguriai villanás, sőt lesznek liguriai villanások.

Főként este bámultunk ki az ablakon, akkor vártuk a csodát, nem üres ballaszt a cím, Liguriai villanások, nem okozok csalódást, hanem csodát tesz a tollam Liguriában.

Liguriai villanások, nem akartunk az utolsó pillanatig várni, barátnőm varázslásra ösztökélt, miközben én is varázslásra biztattam őt.

Nem tudom, végül kinek az ereje hozta Liguriába Garaba Imrét, a volt válogatott futballistát, nem tudom, kinek az ereje hívta Garabát Liguriába, az enyém vagy a barátnőmé, (szerintem az én erőm, barátnőm szerint is inkább az enyém, mint az övé), de bárkié, Garaba ott volt, és olyan liguriai villanásokat varázsolt az égre, hogy tapsoltak a gyerekek, az öregek könnyeztek a boldogságukban, mindenki más pedig virágokat szórt a magyarok és Garaba lába elé, így újra boldogan térhettünk haza Liguriából Magyarországra.

Svirjov, Sztjepin, Rakitov, Mosztyepanko, Szacskov, Akcsurin, Nyikityin, Petrov

1815: megszületik Svirjov.

1820: Svirjov ötéves.

1825: Svirjov tízéves.

1830: Svirjov tizenöt éves.

1835: Svirjov húszéves.

1840: Svirjov huszonöt éves.

1842: megszületik Akcsurin.

1844: megszületik Rakitov.

1845: Svirjov harmincéves, megszületik Mosztyepanko.

1846: Megszületik Petrov.

1847: Akcsurin ötéves.

1849: Rakitov ötéves.

1850: Svirjov harmincöt éves, Mosztyepanko ötéves.

1851: Petrov ötéves, megszületik Sztjepin.

1852: Akcsurin tízéves, megszületik Nyikityin, megszületik Szacskov.

1854: Rakitov tízéves.

1855: Svirjov negyvenéves, Mosztyepanko tízéves.

1856: Petrov tízéves, Sztjepin ötéves.

1857: Akcsurin tizenöt éves, Nyikityin ötéves, Szacskov ötéves.

1859: Rakitov tizenöt éves.

1860: Svirjov negyvenöt éves, Mosztyepanko tizenöt éves.

1861: Petrov tizenöt éves, Sztjepin tízéves.
1862: Akcsurin húszéves, Nyikityin tízéves, Szacskov tízéves.
1864: Rakitov húszéves.
1865: Svirjov ötvenéves, Mosztyepanko húszéves.
1866: Petrov húszéves, Sztjepin tizenöt éves.
1867: Akcsurin huszonöt éves, Nyikityin tizenöt éves, Szacskov tizenöt éves.
1869: Rakitov huszonöt éves.
1870: Svirjov ötvenöt éves, Mosztyepanko huszonöt éves.
1871: Petrov huszonöt éves, Sztjepin húszéves.
1872: Akcsurin harmincéves, Nyikityin húszéves, Szacskov húszéves.
1874: Rakitov harmincéves.
1875: Svirjov hatvanéves, Mosztyepanko harmincéves.
1876: Petrov harmincéves, Sztjepin huszonöt éves.
1877: Akcsurin harmincöt éves, Nyikityin huszonöt éves, Szacskov huszonöt éves.
1879: Rakitov harmincöt éves.
1880: Svirjov hatvanöt éves, Mosztyepanko harmincöt éves.
1881: Petrov harmincöt éves, Sztjepin harmincéves.
1882: Akcsurin negyvenéves, Nyikityin harmincéves, Szacskov harmincéves.
1884: Rakitov negyvenéves.
1885: Svirjov hetvenéves, Mosztyepanko negyvenéves, Szacskov meghal.
1886: Petrov negyvenéves, Sztjepin harmincöt éves.
1887: Akcsurin negyvenöt éves, Nyikityin harmincöt éves.
1889: Rakitov negyvenöt éves.
1890: Svirjov hetvenöt éves, Mosztyepanko negyvenöt éves.
1891: Petrov negyvenöt éves, Sztjepin negyvenéves.
1892: Akcsurin ötvenéves, Nyikityin negyvenéves.
1894: Rakitov ötvenéves.
1895: Svirjov nyolcvanéves, Mosztyepanko ötvenéves.
1896: Petrov ötvenéves, Sztjepin negyvenöt éves.
1897: Akcsurin ötvenöt éves, Nyikityin negyvenöt éves.
1899: Rakitov ötvenöt éves.
1900: Svirjov nyolcvanöt éves, Mosztyepanko ötvenöt éves.
1901: Petrov ötvenöt éves, Sztjepin ötvenéves.
1902: Akcsurin hatvanéves, Nyikityin ötvenéves.
1904: Rakitov hatvanéves, Petrov meghal, Svirjov meghal.
1905: Mosztyepanko hatvanéves.
1906: Sztjepin ötvenöt éves, Mosztyepanko meghal.
1907: Akcsurin hatvanöt éves, Nyikityin ötvenöt éves.
1909: Rakitov hetvenöt éves.
1911: Sztjepin hatvanéves.
1912: Akcsurin hetvenéves, Nyikityin hatvanéves.
1914: Rakitov hetvenéves, Akcsurin meghal.
1916: Sztjepin hatvanöt éves, Nyikityin meghal.
1919: Rakitov hetvenöt éves.
1921: Sztjepin hetvenéves.
1924: Rakitov nyolcvanéves.
1926: Sztjepin hetvenöt éves, Rakitov meghal.
1931: Sztjepin meghal.